

2.4 Ens afgiftspåleggelse af importører og danske producenter af cement

Gældende ret

Efter de gældende regler er cement afgiftsbelagt på forskellige måder afhængig af, om cementen er importeret eller fremstillet i Danmark.

Cement afgiftsbelægges således ved import, mens der af den danske produktion betales afgift af de råstoffer, der indvindes og indgår i fremstillingen af cement.

Omrægningsfaktoren for importeret cement er 1,1 m³ pr. ton, jf. bilag 2 til lov om afgift af affald og råstoffer. Afgiftssatsen for råstoffer udgør 5 kr. pr. m³ af råstoffet. Den gældende afgiftssats for importeret cement er således 5,50 kr. pr. ton cement – uanset den medgæede mængde råstoffer ved fremstillingen af cementen.

Ved sammenligning mellem den faste afgiftssats på 5,50 kr. pr. ton importeret cement og den variable afgiftssats, som danske producenter af cement betaler for de medgæede råstoffer ved fremstilling af dansk cement, har der vist sig en afgiftsmæssig forskel – på ellers ensartede produkter – på op til ca. 1,50 kr. pr. ton cement.

En række cementimportører har klaget over disse afgiftsmæssige skævheder i forhold til de danske producenter, og efterfølgende indstævnet Skatteministeriet for landsretten.

Det har tidligere været muligt for importører af bl.a. cement at afregne afgift på grundlag af den dokumenterede mængde råstoffer, der er medgået til fremstillingen af færdigvaren. Denne dokumentationsmulighed kaldes ofte leverandør- og fabrikanterklæringer, og blev afskaffet med virkning fra den 1. januar 1993.

Lovforslagets indhold

Det foreslås, at importører igen får mulighed for at betale afgift af den dokumenterede anvendte mængde råstoffer til fremstilling af færdigvaren cement ved hjælp af de såkaldte leverandør- og fabrikanterklæringer. Dette svarer til bestemmelserne for de danske producenter af cement, som mod dokumentation betaler råstofafgift af de råstoffer, der indvindes og indgår i fremstillingen af cement.

På baggrund af den gældende forskellige afgiftsmæssige behandling af danske producenter af cement og importører af cement, kan der således rejses tvivl om råstofafgiftens overensstemmelse med EU-retten.

Kravet om, at der skal være anvendt en væsentlig mindre mængde råstoffer end svarende til omregningsfaktorerne, som det krævedes i forbindelse med

de tidligere leverandør- og fabrikanterklæringer, foreslås ikke genindført.

Hvis ikke importøren eller producenten af cement kan fremskaffe dokumentation for den anvendte mængde råstoffer, der er medgået til fremstilling af cementen, vil der skulle betales afgift efter de anførte omregningsfaktorer i bilag 2 (importerede råstoffer), jf. § 2 i lov om afgift af affald og råstoffer.

Omrægningsfaktoren ved import af cement – i tilfælde af, at der ikke kan fremvises dokumentation for den anvendte mængde råstoffer – vil være som hidtil. Med en omregningsfaktor på 1,1 m³ vil afgiftssatsen derfor fortsat – uden dokumentation – udgøre 5,50 kr. pr. ton cement.

2.5 Afgiftsgodtgørelse ved eksport af videreforarbejdede råstoffer

Gældende ret og praksis

Ved eksport af råstoffer kan der i dag ske afløftelse af afgiften i de tilfælde, hvor råstofferne udelukkende har været underkastet en *simpel* forarbejdning. Simpelt forarbejdede råstoffer har maksimalt været underkastet en enkelt bearbejdning, såsom sortering, nedknusning, lufttørring eller lignende simpel bearbejdning, og fremstår derfor fortsat – efter bearbejdningen – som et *råstof* omfattet af råstofafgiftens afgiftspligtige område.

Afløftelsen af afgiften sker på to forskellige måder for henholdsvis registrerede virksomheder og ikke-registrerede virksomheder. Registrerede virksomheder kan foretage modregning i opgørelsen af den afgiftspligtige mængde af den eksporterede mængde simpelt forarbejdede råstoffer. Tilsvarende kan ikke-registrerede virksomheder få godtgjort den betalte afgift ved eksport af simpelt forarbejdede råstoffer.

Der ydes kun modregningsadgang (registrerede virksomheder) henholdsvis afgiftsgodtgørelse (ikke-registrerede virksomheder) ved eksport af simpelt råstoffer, når denne forarbejdning har fundet sted *på land*.

Afgiftsgodtgørelse ved eksport af *videreforarbejdede* råstoffer blev ophævet ved lovændringen i 1992 (lov nr. 1071 af 23. december 1992). Videreforarbejdede råstoffer har været underkastet en videregående proces, som f.eks. opvarmning, brænding eller lignende eller er blevet tilført andre materialer end vand. Videreforarbejdede råstoffer kaldes også ofte færdigvarer.

Siden den 1. januar 1993 har loven således udelukkende hjemlet afgiftsgodtgørelse ved eksport af simpelt forarbejdede råstoffer. Der opstår dermed en risi-